

han faar af denne Kapital. Men ser man altsaa paa Virkningen af Indkomstskatten alene, vil det jo ses, at Forholdet er dette, at lige indtil vi komme op til en Indtægt af ca. 3,000 Kr., vil denne ny Skat ikke medføre en forøget Indtægtsbeskatning. Komme vi op over 3,000 Kr., vil den Skat, der skal svares til Stat og Kommune, blive noget større end den, der nu svares til Stat og Kommune, men Stigningen vil være meget ringe, og det tør vel siges umærkelig, lige indtil vi komme op til 10,000 Kr. eller der omkring; først da bliver Stigningen væsentlig større. At Forholdet er saaledes, er jo begrundet deri, at det Tilskud, som Kjøbenhavns Kommune faar gennem de to første Led af Skattereformen, skal anvendes til Afskrivning paa Udgiftsbeløbet, forinden Ligningsbeløbet udfindes. Derved fremkommer der i denne, som i alle andre Kommuner, et mindre Beløb, der skal lignedes gennem den personlige Kommuneskat, og altsaa samtidig med, at Statsborgerne faa en ny Skat at udrede til Staten, faa de en Lettelse i deres kommunale Afgifter. Ved denne Kommune kunne vi paa Grund af den Bestemmelse, der findes i § 5 i Skatteoverføringsforslaget, vide, at Nedsættelsen af de kommunale Afgifter bliver mindst den ene Procent af de 3 Procent, som nu udskrives. Paa dette Grundlag er denne Beregning bygget, men det kan jo for øvrigt meget vel være, og det burde ogsaa være saa, at Nedsættelsen i de kommunale Skatter kommer til at strække sig et Stykke ud over denne ene Procent. Nedsættelsen vil meget vel efter de Fordele, som Kjøbenhavns Kommune gennem denne Skattereform vil faa, kunne blive til $1\frac{1}{2}$ pCt. Hvorvidt Nedsættelsen bliver $1\frac{1}{2}$ pCt., er naturligvis noget, der i første Række, og maaske alene, beror paa, hvorledes Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse styrer Kommunens Anliggender, og paa, hvorledes Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse opstiller Kommunens Budget. Hvorledes det vil gaa, er der ingen, der med Sikkerhed kan sige forud, men saa meget vist, at naar Kjøbenhavns Kommune ifølge Overføringsloven og §§ 40 og 41 i Indkomstskatteloven faar et Beløb af 1,686,000 Kr. og desuden gennem §§ 12—14 i den foreslaede kommunale Skattelov faar 3

pCt., eller i alt Fald som Regel faar 3 pCt., af Aktieselskaberne, saa vil det Beløb, som Kjøbenhavns Kommune faar gennem denne Skattereform, blive saa stort, saa at Kommunalbestyrelsen med den største Lethed vil kunne undgaa at udskrive 2 pCt. i Indkomstskat. Og Kommunalbestyrelsen har efter den nugældende Lov, der for saa vidt ikke bliver forandret, ikke Ret til at udskrive Indkomstskatten fuldt ud, medmindre det for Kommunens Fornødenheder er nødvendigt, Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har ikke Ret til at udskrive Indkomstskatten fuldt ud blot for at hobe Penge op i sine Kasser.

Gaar man nu over til andre Kommuner, vil det jo være et ret vidtløftigt, besværligt og maaske — for saa vidt Beregningen skulde være fuldstændig — umuligt Arbejde at gaa alle de forskellige Købstadkommuner igennem og faa nøjagtig at se, hvorledes Virkningen skulde blive. Men naar man ser hen til de Beløb, som overføres til Købstæderne, vil det ganske utvivlsomt ogsaa der vise sig, at den kommunale Skat vil kunne nedsættes meget betydelig, og at kun ganske faa eller forholdsvis faa Skatteydere ville komme til, naar Skattereformen er gennemført, at svare til Stat og Kommune større Skat end den, de nu svare til Kommunen. Jeg har ikke for nogen Købstad gjort nogen Beregning over, hvorledes de her foreliggende Forslag ville virke, men jeg gjorde i sin Tid en Beregning over, hvorledes den Reedtz-Thottske Skattereform vilde virke paa en Købstad. Det vil jo nemlig erindres, at ganske det samme Raab, som nu lyder om, at Købstæderne skulde faas til Fordel for Landbruget, ogsaa lød igennem den Periode, hvori vi forhandlede om den Reedtz-Thottske Skattereform. Jeg foretog den Gang en Beregning over, hvorledes den Reedtz-Thottske Skattereform vilde virke for Skatteyderne i Byen Køge — det var jo det Sted, der laa mig nærmest. Jeg fandt da — selvfølgelig maatte jeg ogsaa der se bort fra Formueskatten: 30 Øre af hvert 1000 Kr., fordi jeg jo ikke, hvor godt kendt jeg end er med Skatteyderne i Køge, havde nogen som helst Mening om, hvorledes hver enkelt Formue stillede sig — altsaa, jeg fandt da, at naar man saa paa